

ali pravzaprav klerikalna mejalnica je tudi v cerkveni hiši. Pero mi zastaja in lasi se mi ježijo, če pomislim kaj vse se je že godilo na blagoslovljenemu prostoru. Kaj bi rekli Kristus, če bi sedaj na svet prišel? Ali ne bi tudi sedaj kakor nekdanji spletel bič, nagnal mejalnica denarja in preobrnil mize? Gotovo bi jo župnik najprvi skupil, ker je vodja posojilnice. Kristus bi rekel: moja hiša je hiša molitve, vi pa ste jo storili jama razbora, prepira in sovraštva! Tako ravnanje je nekrščansko, bi rekli naši pradedje, ako bi vstali in videli, da je tam, kjer njih trupla počivajo, hiša nemira, političnega sovraštva, politična mejalnica. Svetovali bi vam, župnik F. Zdolsek, da bi Vaše v potu obraza in trudpolnega dela prihranjenih 120.000 kron, kako drugače obrnili (govori se tako, šteli jih nismo). Proč s posojilnico iz žegnanih pokopališča, da bodejo naši pradedje imeli večni mir in pokoj. Pri nas faranih ste naberačili denar, les, kamenje, farenge in še marsikaj, kakor tudi človeško žrtev, katere je morala zaradi tlake umreti. Z dobrim srecem smo dali, da se zida v čast božjo in v prid izveličanja naših duš; nikdar pa ne, da bi se nabavila šola političnega sovraštva. Ako se ne bote iz lepega umaknili, bomo vam pa mi verniki pokazali pot. Če se bode naš župnik poboljšal, potem ne bode več imeli sitnosti z mojimi dopisi, ako pa ne pa znate dobiti vsak teden kakšni dopis. Napišemo lahko cele romane.

Trbovlje. Prosimo, da sprejmete naš dopis v Vaš cenjeni list in sicer prej ko mogoče, dokler ima še naše trboveljsko delavstvo dober spomin na pretečeni teden svetega misijona. Kot svobodomislalni delavec sem se tudi jaz udeležil slavni in imenitni pridig ljubljanskih misijonarstev pridigarjev. Zdaj smo že tako srečni trboveljski delavci, da nam naši gospodje kar zaporedoma; vsako leto preskrbijo sveti misijon; s tem delavsko vprašanje rešujejo. Toraj eden teh velikov pride na prižnico in prve njegove besede so bile: „Jaz bodem malo govoril, pa tisto kar bom, bo možko“. Pripovedoval nam je najprvo od znanih 10 devic in sicer 5 je bilo dobro priložljivih, ker so s seboj olja prinesle, ostalih pet pa ne; in prigrlivale je dekleta, ki se namreč hvalijo, češ jaz sem devica in jaz sem devica. Pa vse to bi nas ne zanimalo, ako bi ne bil njegov glavni govor proti naprednjakom: prvo njegovo načelo je bilo zavijanje, predrznil se je celo do osebnih napadov. Ta vboji gospod tudi ni megal drugače, da se je dotaknil agitacije za volitve, namreč: ne volite naprednjake, ki pravijo, da za ljudstvo delajo, proč od takih strank in društev! Nam se pravi, da smo tisti črni črnuhi; res imam črno obleko (odrgne obleko na prsih) ali srce moje bije za vas, mi smo edini vaši dušni pastirji, za druge stvari nam pa nič mar ne gre. Ali ni to čudna zmes? Na eni strani se pravi: mi smo vaši odrešeniki in ravno v tistem govoru pravi, da se ne briga za druge stvari! Ne, gospoda, mi Vas predobro poznamo in vemo kdo nam pesek v oči meče. Zato pravimo: Po farjih vera gor, po farjih vera dol! Le tako naprej, gospodje, saj bodele sami odpri oči ljudem! Račemo pa, da le vi pohujšujete mladino in zatirate vero sami! Drugo leto zopet na evidenje. Opazovalec.

Bistrica v Rožni dolini. * Volilna politika in agitacija so hujskajočim farjem važnejša nego njih verske dolžnosti! Dokaz temu je doprinesel tudi mladi kaplan Tojnik župnije Sveče v občini Bistrica v Rožni dolini. V soboto, 11. aprila je bilo napovedano za šolarje ob 3 uri popoldne verouk kot priprava za spoved. Ob 4. uri pa naj bi bila v filijalni cerkvi sv. Mihaela veliko-noćna spoved. Šolski otroci so zamenj na svojega kateheta čakali; po otroški šegi so skakali v igri po cerkvenem prostoru. To naj bi bila „priprava za veliko-noćno spoved“. Sramotno za vernega katoličana! Odrašeni so čakali v cerkvi pohlevno na spovednega očeta; ali — kaplana Tojnika ni bilo. Končne ob 7. uri zvečer je prišel ta vzor-duhovnik in je vzel spoved od 10—15 oseb, ki so na občudovanja vredni pohlevni način skozi 3 ure čakali. Splošno ogorčenje in nezadovoljnost se je širila pri vseh faranih in ojstre besede so padle o postopanju in zanemarjanju tega duhovnika. Tudi kmet in delavec se ne pustita za norca imeti in tudi v verskih

zadevah ne. Ako bi bil kaplan Tojnik zadržan rečimo vsled sprevidenja bolnikov, bi se nikdo ne jezil nad zamudo, čeprav bi tudi župnik lahko to prevzel; župnik je namreč iz lakomih nagibov vse sprevidenje v zadnjem času sam storil. Ali vzrok zamude je bil drugi: Kaplan Tojnik je bil na komando svojega župnika na agitacijskem in informacijskem potovanju; to mu je bilo važnejše nego spoved faranov. Gospod dr. Brejc bi znal odgovor dati, kje je bil kaplan Tojnik na tem čudnem dnevu. Pribiti hočemo tukaj edino, da pride pri naših hujskajočih farjih najprve politika in volilna agitacija, potem pa šele verske dolžnosti. Kmet in delavec! Premišljaj o tem dogodku in dobil bodeš pravo prepričanje. Naloga duhovnika je, da skrbi za dušni blagor svojih faranov, ne pa za posvetne stvari. Kaj poreče pač gospod knezoškof k takim, katoličanstvu škodljivim dogodkom? Ako bode take nesramnosti njemu podložne duhovščine še nadalje trpel, pričel bode govoriti ljudski glas. In sodba ljudstva bode neprijetna za gotovo gospodo!

Novice.

Zahvala. Uredništvo se zahvaljuje za vsa prijateljska voščila, ki so mu došla ob priliki velikonočnih praznikov. Mi za Vas, somišljeniki, Vi pa za nas!

Eljen Košut! Ponavljamo še enkrat, da nam je odtel madžaronski sin veleizdajalca Košuta poštini debit in da zamoremo list vsled tega samsvo v zaprtih kuvertah pošiljati. Zaradi betijarskega Košuta seveda ne bodeimo pričeli hvaliti madžaronske lumparije. Mi se ne vstrašimo groženj tega don Kišota. Naročniki nam pa naj naznajo, je-li željo list v kuverti ali ne. Proč z madžaronskim nasiljem!

Izjava. Znanoci mi pripovedujejo, da se zaganja neki ničvredež v istotako ničvređni ljubljanski cunji v mojo osebo. Nimam časa, pripraviti se s takimi ljudmi in tudi ne zamerim mu; kajti revež ni sam kriv, da je zabit. Sicer bi bil pa tudi edini pravi odgovor — paaji bič! Za Vas, dr. Jurtela, so taki lopovski osebni napadi pač častni, kaj? — Istotako mi je poslal ob velikonočnih praznikih nekdo iz haložke sv. Barbara voščilo na lepi razglednici. Tudi to modrijan je mislil, da me bode zjezil. Motiš se, fant! Poznam te po perju, pravzaprav po črnem talarju, kateremu delaš pa jako malo časti. Ti, Rabuzek, Jakec Rabuzek, si mi pisal dotično karto, kaj — ne? Sta se menda zmenila z župnikom. Ali potrošaj se, fant! Jaz se sicer v praznikih nisem mastil na šunki, katero bi mi pobožni farani šenkali, kakor ti, — vendar pa sem se najedel tega, kar sem si z delom prislužil. Razumeš? In zato se ne jezim. Toliko v pojasnilo tistim, ki delujejo proti političnemu nasprotniku z blatom in trupom! Adio! — V Ptuj, aprila 1908. Karl Linhart, urednik „Stajerca“.

Nekaj o mežnarjih. Čitatelji bodejo začudeni ta nastov brali. Kaj ima „Stajerc“ o mežnarjih pisariti? Večinoma so ti mežnarji naši nasprotniki, seveda marsikdaj ne v srcu, temveč le na farovski komando. Ali to je vse eno. Naše mnenje je, da bode treba enkrat temeljito v mežnarske razmere posvetiti, kajti toliko izkoriščanja, toliko revščine, poniževanja in izsesavanja ter hlapčevanja ne najdemo pri nobenemu drugemu stanu. Sveto pismo sicer pravi: „Kdor oltarju služi, naj od oltarja živi.“ Ali mi bi radi poznali le enega mežnarja, kateri bi lahko živel s cerkvenim zaslužkom. Kakšno so mežnarske razmere, dokazuje jasno slučaj bivšega mežnarja Dominika Peklar v farni cerkvi v Radgoni. Mož ima 4 otrok in to ni šala pri današnjih draginjskih razmerah. Za svojo mežnarsko službo je dobival 10 in semtertja 14 K na mesec. Od te svote je moral še 2 K za stanovanje plačati. Z vsemi „tringelti“ je prišel mož na mesečno 20 do 30 K. Na postranski zaslužek pa ni mogel misliti, ker je imel kot mežnar več kot dovolj dela. In zdaj vprašamo: kako more človek z 20 kronami na mesec živeti? Pride torej nekaj čez 60 vin na dan! Kako naj s tem „denarjem“ preživi sebe, svojo ženo in 4 otrok? To bi moral čudeže delati, a tega naši mežnarji še ne znajo. Zato je šel Peklar in je — kradel. Mi ne zagovarjamo tatvine. Ali to trdimo, da je

Peklar moral krasti ali pa sam s svojo družinko poklato poginiti. Odprl je razne nabiralne puše ljubite in porabil denar. Tu li je vzel naročnino za svojimi otikalni list „Glasnik“. Peklar je trdil, da tom in hotel krasti; le za hip si je hotel iz revščine misliti pomagati in potem denar povrnuti. Ali obsovalec ki je bil na 1 mesec zapora... Kaj poreče o vsaki temu cerkvena oblast? Peklar ni bil hlapcom pa kakšnega vbojega kočarja, temveč uslužbenec Zuparimske cerkve, ki poseduje le na Avstrijskem moroča pr 800 milijonev kron premoženja. Peklarja so spriana prav jeli v službi duhovniki, ki vendar sami gotovo župan več zaslužijo. Peklarjev slučaj nam je znan je r besedo dokaz, — da so mežnarji pravcabo. Tan sužnji, kar je za cerkveno organizacija gotova je r sramotno!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Nemški poduk na okoliški šoli v Ptuju. Nemški poduk na okoliški šoli v Ptuju nemški poduk. Prevsrašnji valstvo v ptujskem okraju, v kolikor se ni pod k lezlo prvaškega hujskanja, zahteva v intereso babe bodočnosti svoje dece nemški poduk. Naj dob Ponevé, da brez znanja nemškega jezika človek grila se pride daleč. Tudi več občin je sklenilo uradu vinograj prošnjo, da naj se vpelje nemški poduk. Prvi temu k so znali to koristno vpeljavo dolejš preprednjika i: Zdaj pa je vendar šlo! Za s prihodnjim šolskišča Jur letom se bode vpeljalo v zadnjih 3 razredih župan okoliške šole nemški poduk. S tem bode dobleč nio šolska deca priložnost, priditi si nemščine. Bdrpniki vaki seveda od jeze divjajo! Ali pomagalo ji še sam ne bode njih ropotanje in hujskanje. Seta prej! P pa tudi opravičena želja ljudstva, da se nastavišokim na šoli pametne, napredne učitelje in ne kakšgovino, prvaške hujskače.

Iz okraja novo projektirane ceste Dornoborošëve Selce se nam poroča: Neki Šmeksenpok od tel še n Marjete piše v ljubljanski cunji tako neumno poval da menda kar sliši, kako trava raste. Razni ker je okraja prav nič ne pozna. Brčkone ima v gluhopotem tisto kolešca, ki pravi: tik, tak. Žlabodra tano; tudi neumno, da se mu vsaki šolarček in tudi naj tudi, znani Imbra smeji. Pravi: v jeseni in spomladstveni lj le poglejte, vozijo kmetje, da je živina blati župnik do rogov, ljudje pa čez pas, a to pot menani Kne storiti večkrat, dan za dnevom, uničuje se na levo at tinam ljudem obleko, ubavalo, živino in zdravilne, E zamudi se čas in ne opravi se nič... S takimaki jun praznimi čekkarjami se dopisun neznaneko blodko... mira. Tedaj razsodi š. p.: Ali je res, da sanmagala v Tiboljski grabi imajo tako blato in vožnjo, de krta je vse blatno in da tudi s 4 konji komaj pranj o njih lajto peljajo? Ta tiboljska cesta je že stara cest. Celjsk menda kar Tiboljske obstojijo. Ja kje pa so bili pravcaca svj popreje, ko so bili sami „slovenaki“ zastopi, da mi se bode tega blata postrgali? Menda je to nemarnost gotoviki listi občin in posameznih posestnikov! Ceste, ki gati.

že od starih časov, naj se v dober stan spravi. Poučn kjer pa ni cest, tam naj se za blagor občangatec-Sl nove napravijo, ki so potrebne in o katerih razumnem soja nepristransko višja oblast. In zdaj pa pristajo za neki Šmeksenpok, da bi oškodovani na zvičaj, z zač način druge. Ali zamanji prizadeva ta š. p.šču Ro svojo neumnostjo, pa naj si bode potem študentarstvu ali bogoslovec ali pustolovec, višje oblasti se rano W s bode dale od njega na led spraviti. Oblast mo, ki so pravično, nepristransko, za blagor celega okrajlin c. delovati, ne pa tako, kakor si kak neumnežtko o r svojimi „tik-tak“-kolesi domišljuje. Torej neum. Osred než, miruj! Mesto da bi poštenim ljudem upodje, k ugledu oškodoval, daj si raje tisto kolešce odnesežili t niti in glej, da izpoznaš krajevne razmere! ako min

Župnik Gomišek — velik prijatelj šolskatero se mladine. Iz sv. Petra na Medv. selu se nam p. železnico roča: Ve več ko 10 let so se žiber šolski otroci je p igrali na prostoru za cerkvijo. Župnik Gomiškijelno d pa to prepoveduje, češ da ne bo trava razmernem On hoče celo prostor ograditi. Že je oznanil, ažnice v bi mu prišli delat. Pa Petrani so tudi tako paju, Brej metni, da mu ne bojo hodili delat zastony, mile poro ven pa svojim otrokom kratili vesele urine. Otmusu stv kom, ki sedijo po tri ure v šolski aobi, ki družnicā že slabi od dihanja slabega zraka, bi jim kaj, so v župnik tega veselja ne privoščil, da bi tamznanijo t skakali in malo nadihali svežega zraka. Župan poroča sam je kmetski sin, vè dobro kako morajo tako po s otroci doma velikokrat težko delati in kako vstor, kj selje je to za otroke, če smejo malo poignatcu p In vi gospod župnik, ste jim tega nevoščilijelno p Kaj pa neki učiteljstvo dela? Ali res spi pod priglā

Pravilno sajenje sadnega drevja.

Spisal Anton Stiegler, deželni sadje in vinoerejski ravnatelj v Gradcu. — Poslovenil Fr. Goričan, deželni potovalni učitelj za sadjerejo.

Sadno drevo uspeva povsod, da je le dosti na debelo zemlje. Težka ilovica, moker ali preveč kamenit svet ne velja. Solnčnata ptošta lega ugaja, med tem ko so senčnate severne strani za sadno drevje nepravne. V bregu in ob cesti se sadi v trikotu, drugod pa v štrikotu. Visokodebelne jabolke in hruške se sadijo narazen po 10 m, ob cestah 12 m, črešnje in orehi 12 m, češnje in slive 6 m, bolj nizkodebelne jabolke in hruške 6 m, cepljene na prtilično podlago 4 m.

Jama za sajenje se naredi 1,5 do 2 m široka in 50 do 60 cm globoka. Zemlja se izmeče ločena na tri dele. Vrže vkup to dobro zemljo zase in to spodnjo mrtno zemljo na drugo stran. Če se jame delajo v bregu, se izmeče zemlja zmiraj na zgornjo stran. Dno jame se še zrahlja na 20 cm globoko. Jame se naredijo vsaj šest tednov in zamečejo tri tedne pred sajenjem. Za spomladansko sajenje se jame že v jeseni pripravijo. V peščeni lahki zemlji je dobro že v jeseni, v težki pa spomladaj saditi.

Kolje za drevje iz kakoršnjegakoli lesa mora biti ravno, gladko, brez skorje 8 cm debelo in na zgornjem koncu obrobljeno. Če je kolje suho, se zaradi večje trpežnosti na spodnjem ošpičenem koncu obže in z vročim kotranom namaže. Svežo, še le nasekano kolje se skoz štiri dni v 3% raztopljini modre galice namakati pusti. To delo se ne sme odlagati ampak se mora takoj opraviti, kakor hitro je kolje posekano, osnaženo in ošpičeno. Kolje mora biti tako dolgo, da ga pride v jami 15 cm še v trdo zemljo in da seže 5 cm pod najbolj nizko vejo drevesne kroone. Pri cestah se dene kol ob cestno stran, povsod drugod na stran, od katere najrajši vetrovi in hudo vreme pride, da je drevesce bolj zavarovano.

Važe in zgornja ta dobra zemlja se pomeša in znjod jama zameče. Če je zemljišče slabo, premeša se še do dna brega komposta ali pregnitega gnoja, ali pa kakšne druge dobre zemlje. Spodnja slaba zemlja pride še le nazadnje, ko je drevo že vsajeno. Za sajenje pripravljeno drevje mora biti ravno, dovolj močno in popolnoma zdravo. Na deblu ne sme biti nikakršnih ran ali znakov bolezn. Korenine naj bodo številne razvrščene v krog na vse strani, posebno naj bodo mnogo malih drobnih korenin. Visokodebelno drevo naj ima 1,8 m za sajenje, ob cestah 2 m visočino. Kونا naj ima 5—6 vejic, odod katerih ta srednja, najtavišja in ob enem najbolj močna, sluzi kod vodilna mladika v podaljšanje debla. Drevje, katero se po semjih prodaja, je malo vredno in se naj nikdar ne kupuje. Korenine se prikrajšajo za eno tretjino, poškodovane pa do zdravega mesta. Kona se prikrajša za 1/2 do polovice kakoršne so kaj korenine. Pri vrstah, katere imajo navpično rast, kakor ananas, renški bobnar, se režajo korenine veje na eno zunajno oko, pri vrstah, katere na široko rastejo kakor kardinal maščancelj se režo na eno znotrajno zdravo oko. Rez se izvrši z ostrim nožem ali prav dobrim škjarjem tako, da se začne ravno nasprotno kjer se oko začinja in se neha tik nad ocesom. Pred sajenjem se korenine obrezane drevesa namočijo v ilovnato zmes.

K sajenju se vzame dobro preležani kompost in se drevje ne sme globokoje saditi, kakor je popred v drevo vsenič stalo, kar se dobro pozna, ker je deblo zeleno, kar ga je pa bilo v zemlji in korenine so rumenorjavo-kaste barve. Korenine se pri sajenju skrbno razvrstijo v njihovi naravni legi. Posebno se naj pazi na to, da medvo koreninami niti najmanjšega praznega prostora ne ostane. Korenine morajo biti na trdno z zemljo obdane in sem zemlja okoli drevesa previdno potlača. Okoli drevesa se najpravi iz zemlje en krog v podobi skleda, na to se še dene ena lega gnojla, kateri se še z zemljo pokrje.

Pokritje z gnojem ima sledeči pomen:

1. Spomladni in poletni varujejo korenine proti suši, po zimi pa proti hudemu mrazu.
 2. Drevo dobi polagoma pri vsakem dežu nekaj živeža, katerega deževnica iz gnojla izpere.
- Zalivanje z vodo pri spomladanskem sajenju, posebno če je suho vreme, je prav koristno. Sadi se naj pri lepem vremenu, da zemlja ni ne zmrzjena ne pre-mokra.
- Drevo se sprva prav narahlo h kolu priveže. Po-zneje, kadar se je po kakem deževju že zemlja in žnjoo drevo dovolj vsedla priveže se z dvemi vezmi. Ena vez se da pri vrhu kola, ta druga kakih 60 cm. od zemlje. Vlačne vrbe so za vez najbolj pripravne.
- Ker drevo sčasoma še malo v zemljo zleze, pri-trdi se h kolu tako, da je vez na drevesu zmiraj 3 do 4 cm. višje kakor na kolu.
- Po sajenju naj se drevo namaže z zmesjo iz ilo-vice, kravjeka in apna, kar ga varuje proti izsušenju.
- Proti zajcu in drugim poškodbam se zavaruje deblo sadnega drevesa zanesljivo, praktično in po ceni z na-vadnim koljem, ali še boljše z tenkimi lesnimi odpadki, kateri se na vsaki žagi dobijo. Z 9 do 12 komadi, se napravi s pocinkanim drotom nekaka lesa, katera se potem okoli debla dene. Te ograje ne varujejo drevesno deblo samo proti zajcem, ampak tudi proti toči, ob enem pa ne zabranjujejo dostop zraku, tako da je omekhu-ženje debla izključeno. Te ograje so trpežne in po ceni, zato vsega priporočila vredne.

Loterijske številke.

Gradec, dne 18. aprila: 33, 80, 20, 67, 64.
 Trst, dne 11. aprila: 58, 6, 51, 76, 85.

drngi člani podružnic, ki se za to zanimajo. Ti hospitant, ki niso oficinlo priglašeni poročevalci za varstvo rastlin, seveda nimajo pravice zahte- vati, da bi se jim povrnilo potni stroški.

Ptujski okrajni glavar umrl. V Ptujju je umrl okrajni glavar g. Ewin Prahl pl. Thalfeld. Pokojnik je stal šele v 48. letu. Bil je le kratek čas v Ptujju. Svoje premoženje je zapustil večidel mestni občini Gradec, nekaj pa tudi pisarniškemu osebju. N. p. v m.

Umri je kafetier Zanzer v Rogoški Statini. N. p. v m.

Požar. Preteklo nedeljo zvečer se je vnela plahta na paviljonu velikega kinematografa v Ptujju. K sreči se je zamogel ogenj takoj pogasi- ti, vendar pa ima posestnik pri aparatih veliko škode. Ogenj je nastal baje po električnih žicah. Požarna bramba je bila alarmirana in tudi v hipu zbrana. Ali ni ji bilo treba posredovati.

Obesilo se je 16-letno dekle Kogovnič v Velikem vrhu pri Šmartnu ob Paki.

Iz Koroškega.

„Velikonočne misli“. Dostikrat smo že po- vedali, da je „vera“ klerikalcev jako klaverna, le navidezna, kakor „vera“ v kaplane zaljublje- nih brezzobnih terojalk. Premislimo le to-le: „Mir“ je duhovniški list, pišejo, uredujejo in plačjujejo ga duhovniki. Duhovniki pa so vendar služabniki sv. vere. Po tej sv. veri je Velikonoč zapovedan praznik in „velikonočne misli“ bi mo- rale biti obrnjene edino na verske stvari. Mi, katere imenujejo „Šmirovci“ brezverce, smo se tega držali in napisali primerni članek. Duhov- niški list „Mir“ pa je napisal pod naslovom „Velikonočne misli“ članek, napolnjen z naro- dnoatno gonjo in političnim sovraštvom! In ta list pravi, da je „verski“. Po farjih vera gor; po farjih vera dol!

Prvaški poštenjaki. Piše se nam: Žalostna vest! Brat nekdanjega kaplana v sv. Jakubu Lutschounig, ki je hotel vse naprednjake požreti in katerega cenjena družina marsiča na čelu pr- vaaških hujskačev, brat šele zadnjič v „Miru“ pohvaljenega Janschitza v sv. Marjeti, gostilničar, mesar in pater familias v „narodnem domu“ v Velikovu — Lutschounig je bil aretiran in v ječo odgnan. Obdolžen je vloma, ki se je lani v prvaški posesojnici v Velikovu zgodil. Lastna žena je junaka naznanila. O ti vboji prvaki!

Še en prvaški poštenjak. Poroda se nam: Znani Simon Tacherton p. d. Najekuč v Slov. Pliberju je bil svoj čas dostojni in pošteni mož ter se takrat tudi naprednjakom prilisoval. Na- prednjaki so ga tudi vedno podpirali, posebno ko je pogorel. Preskrbeli so mu tudi izdatno denarno podporo od „Südmarke“. Ko je imel denar, pričel je pa za črne deželne izdajice de- lovati. Občinski mogoci v Slov. Pliberju, kate- rih „gospodarstvo“ smo v zadnjem „Stajercu“ tako jasno razodeli, hoteli so Najekuču valed tega gostilno preskrbeti. Na ta način bi škodo- vali bivšemu naprednemu županu, za Slov. Plib- erg tako zaslužnemu g. Jakobu Lausegger. Proti volji oblasti so hoteli prvaki to storiti. Pa vse zamanj. Zdaj pa je ta prvaški poštenjak Najekuč obtožen zaradi zločina tatvine. Pri hišni preiskavi so našli pravo roparsko gnezdo. Več o temu prihodnjič!

Koroške železnice. Napredni poslanec Na- gele in tovarši so predlagali v železniškem od- seku državne zbornice zgradbo železnice od Wiesa čez Radl v Sp. Dravograd, Grebnj in Ve- likovec. Ta predlog se je oddal vladi v pretres. Upajmo, da bode vlada važnost te železnice iz- previdila!

Brat kraljice Drage. Neki smrkojin pikolo Sirc je prišel hotel „Post“ v Beljaku in dejal, da je brat umrjene srbske kraljice Drage. Kot tak je obiskal prodajalne in nabral precej blaga. Konečno so smrkvca zaprli.

Ustreljen je bil učeneč Raperto Gärtner iz Beljaka. Njegov tovariš Moser se je igral s puško, ki se je sprožila. Nesrečni deček je kmalu umrl.

Po svetu.

Železniška nesreča. Velika železniška ne- sreča se je zgodila pri Bray-Brooke v Viktoriji (Am.). Bezovlak je trčil v osebni vlak. 4 vozovi so bili razdrobljeni. Doslej se je potegnulo iz razbitih kovov 41 mrtvih in 50 težko ranjenih oseb.

ružino in početju? — Očetje in matere, zbudite se, ljubite svojo deco! Ne pustite krajsati veselja svojim otrokom. Prostor je bil za igranje otro- kov in naj tudi ostane. Vi gospod župnik pa se mislite da ne bote mogli krav rediti radi par ure ki bodo tam zrastle, pa nam povejte; vam ne v vak rad prinesel en košek za prilest. Otro- lom pa ne krajšajte veselja!

Zupan v kijklji. Iz Bojne pri Brežicah nam prijatelj od tamošnjega klerikalnega žu- pana prav čudne stvari. Dotičnik imel je namreč županu opraviti zaradi nekega podpisa. Žu- pan je rekel: „Takoj!“ in odšel v postransko kmetijo. Tam je vprašal svojo ženo za dober svet. Žena je rekla: „Tega ne smeš storiti, kajti tota ženska „Stajerca“ berejo“. Vprašamo: Ali je zupan le za petoliznike črnosnukežev? Ali se hoče pobira občinskih doklad tudi od naših na- stavnikov? Možel približujejo se občinske vo- vone. Volite moče iz svoje sredine, kateri so bolj strahljivi, da bodete dobili župana-moža, ki se bo pod komando svoji ženi. Potem vam ne bo- dejo babe postav delale...

Ponesrečeni župnik na Sladkigori. Dne 11. aprila se je vračal župnik g. Krajec od delavcev v vinograda in si je na poti nogo zlomil. Kdo je temu kriv, kaže sledeči dopis: Sprevedil je župnika iz vinograda tisti znani agitator dr. Ko- rovec Jurček Vipotnik iz Polž, ki baš po sili imel županski stolec. Tamošnji občani seveda od tega nič tako neumni, da bi take farovski podpnepike za župane volili, sploh pa take ne, ki se sami „Fhposa“ prebirati ne znajo. Ali najprej! Potem sta se oba z župnikom združila v visokim gospodom Martinom Pavlinc z veliko zagovino, katero je podedoval od pokojnega faj- noskestra iz Kostivnice. Baje so dale tudi temu Koroščevu volitve precej po repu. Ta mož si je hotel še nekaj časti pod klobuk spraviti in je zato povabil župnika in Vipotnika v svojo klet. In ker je lanko vino precej močno, zgodila se je potem nesreča. Mi g. župnika gotovo obžalu- jemo; tudi ne smemo trditi, da je bil pijan. Kaj tudi, ako človek malo pije, samo da ima vspešne ljudi okoli sebe, ki bi ga zaali varovati. Ali župnik je imel ravno slabo tovaršijo! Na eni strani Kneippov kramar Pavlinc, ki dene klobuk na levo stran glave in reče: pri moji duši, jaz Pavlinc, Korošček agitator! Na drugi strani pa enakih junak, ki si priže na cerkvenem prostoru smodko... Ko bi bila ta dva moža pametna, pomagala bi župniku. Sploh pa sta potrebna mede krtače! In povedati bodemo v kratkem še kaj o njih.

Celjska gimnazija bode praznovala junija meseca svojo 100-letnico. Dela se velike priprave, da se bode obhajalo dan na slovesni način. Pr- vaaški listi pa že hujskajo in hočejo zgago delati.

Poučni tečaj o varstvu rastlin v zdravilišču Rogatec-Slatina. C. kr. kmetijska družba priredi sporazumno s c. kr. bakteriološko postajo in postajo za varstvo rastlin na Dunaju dne 5. maja t. l. z začetkom ob 10. uri predpoldne v zdra- vilišču Rogatec-Slatina enodnevne poučni tečaj o varstvu rastlin, ki ga bo vodil gospod dr. Bruno Wahl in ki ima glaven namen, da pouči žone, ki so se prijavili kot poročevalci za varstvo rastlin c. kr. poljedelskemu ministerstvu, na kratko o najvažnejših nalogah takega poročeva- nja. Osrednji odbor pričakuje, da se bodo vsi gospodje, ki so se doslej prijavili kot poročevalci, udeležili tega tečaja in naznanja, da je polje- delsko ministerstvo dovolilo podpore 300 kron, s katero se vrnejo udeležencem stroški za vožnjo po železnici in pošti. Vodstvo podružnice v Rog- atcu je pobleščeno, po sklepu tečaja povrniti oficinlno določeni poročevalcem te stroške proti primernemu potridilu. Ker so doslej samo po- družnice v Konjicah, Marenbergu, Mariboru, Ptujju, Brežicah, Rogatcu in Slovenji-Bistrici pri- javile poročevalce za varstvo rastlin, a je v in- teresu stvari nujno želeli, da imenuje vsaka podružnica 1-2 poročevalca in jih pošlje na tečaj, so vse podružnice uljudno vabljene, naj naznanjajo takoj 1—2 člana podružnici v Rogatcu kot poročevalca in udeleženca pri tečaju, da se lahko po sklepu tečaja tudi tem vrnejo stroški. Prostor, kjer se bodo zbirali, bo naznanjen v Rogatcu pri izhodu s kolodvoza. Razen doslej oficinlno priglašeni poročevalcev in onih, ki še bodo priglašeni, se lahko tečaja udeležijo tudi